

Online óvoda Kiscsoportosokkal

A 2020-as megdöbbentő lezárások után nem gondoltuk, hogy ez a nap újra eljön. Ha pontosabban szeretnék fogalmazni, akkor inkább azt mondanám, hogy igen erősen reméltük, hogy soha többet nem fordulhat elő. Ennek ellenére idén is megtörtént, március második hetétől kénytelenek voltak az oktatási-nevelési intézmények bezárni kapuikat. Talán éppen azért rémisztett meg minket, pedagógusokat ez a helyzet, mert már tudtuk, hogy mire számíthatunk... Ennek ellenére igyekeztünk minél előbb visszaszerezni a nyugalunkat és magabiztosságunkat. Annak érdekében, hogy ne szakadjon meg minden kapcsolat a gyerekek és közöttünk, online oktatásba vágtuk a fejszénket. Bármilyen furcsán hangzik, azóta már kiderült, hogy igenis működhet ez az óvodában is. Szeretném elmesélni, hogy hogy kell ezt elképzelni 10-12 kiscsoportossal kivitelezve.

Nem mondanék igazat, ha azt állítanám, hogy először nem rémültünk meg az online ovi gondolatától. Mégis hogyan lehetne számítógépen keresztül napi rendszerességgel lekötöni 3-4 éves gyerekeket?! Az első online foglalkozásokat megelőző napokat lázas gondolkodással, tervezgetéssel töltöttük.

Abban biztosak voltunk, hogy a mesélés és bábozás működőképes lesz. Rögtön ki is választottunk minden hétre 1-1 mesét, amit hetente többször élő adásban előadunk a gyerekeknek. Nem profi bábelőadások, de a Kék csoportnál jobb közönséget senki nem kívánhat magának. Az előadások végén még tapsot is szoktunk kapni!

Kézműves ötletek ezrei jutottak eszünkbe, így ezen a téren is megnyugodtunk, kézműveskedni is fogunk tudni a gyerekekkel. Idő közben azért kiderült, hogy ennek is megvannak a maga nehézségei, azonban óriási szerencsénk van, hiszen maximálisan támogatnak és segítenek minket a szülők. Így közösen, csapatmunkában a gyerekekkel és a háttérben meghúzódó (ám annál többet tevékenykedő) szülőkkel sikerült elkészítenünk az elmúlt időszakban pár remek műalkotást, amik a családok otthonaiban ki is kerültek a falra. Azt gondolom, hogy ezek az alkotások még sokáig megmaradnak emlékül.

Aztán jött a neheze... hogyan segítsük őket a külső világ tevékeny megismerésében, hogyan tudnánk környezeti és matematikai tartalommal is megtölteni az online foglalkozásokat? Kézenfekvőnek tűnt az online, interaktív, játékos feladatok beiktatása, hiszen a kisiskolás korosztállyal ez remekül működik. Az első foglalkozás után rádöbentünk, hogy akármilyen kis csodacsapatunk van (mert tényleg az van), a 3-4 éves korosztállyal élő adásban lehetetlen online feladatozni. Önálló játékokra nagyon is alkalmasak ezek a weboldalak, szeretik is a gyerekek, de együtt nem működött. Sok-sok gondolkodás után rájöttünk, hogy a környezeti és matematikai ismeretek átadását is meseként kéne tálnunk, hiszen ez a csoport erre nyitott. Második héten már így is tettünk, a Víz világnapja alkalmából egész héten a vízzel foglalkoztunk, így egy interaktív, mesés matematika foglalkozás keretében megtapasztaltattuk a gyerekekkel, hogy minél nagyobb egy edény, annál több víz fér bele. A vizes témakörrel szerencsénk volt, hiszen kísérletezgetni is tudtunk a vízzel, ennek is nagy sikere volt.

A heti 2 reggeli torna is szépen működik, lelkesen tornáznak a gyerekek, a szülőket pedig még a néha előforduló technikai problémák sem rémisztik el, amiért nagyon hálásak vagyunk!

Az angoloktatás is folytatódik az online térben, szerencsénkre erre is kifejezetten nyitottak a gyerekek. Próbálok nekik minél több színes, szemléltetőeszközben gazdag, tevékenykedtető feladatot kitalálni, a legutóbbi alkalomra pedig még egy verset is írtam nekik színes halacsokról, úgyhogy mondhatjuk, hogy igencsak inspiráló a közeg, amiben dolgozunk! 😊

Összességébe véve tehát tulajdonképpen kár volt félni ettől a kihívástól, ugyanis minden megoldható, ha az ember igazán meg szeretné oldani és ha talál hozzá partnereket. Hálás vagyok a Kék csoportba járó gyerekeknek és szüleiknek azért, mert partnereink ebben (is). Úgy gondolom, hogy pedagógusként ebben az időszakban a legnagyobb feladatunk az, hogy valamilyen normalitást hozzunk a gyerekek felbolydult mindennapjaiba. Ha ehhez az kell, hogy a saját gátlásainkat és korlátainkat legyőzve az online térben is

merjük megmutatni személyiségünket és pedagógiai készségeinket, akkor állunk elébe. Közben pedig bízunk benne, hogy minél előbb újra láthatjuk egymást és visszatérhetünk a real-life nevelő munkához!